

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

SZÉLCSEND.

Még a múlt év tavaszán egy fővárosi napilap azt ujságolta: „Bacs addig küzdött, míg megszerezte magának a szolgabíró-ságot, s most, amint értesülünk, október elsejével a járásbíró-ság is már életbe lép.” Hát biz jó rég elmúlt már az az október holnap is, a szolgabíró-ság léte-zése Bacsra — természetesen, hogy csak kacsa-hír volt. Itt van már egy másik év januárja is, itt lesz nemsokára a május hónapja is, azok a sokszor hangoztatott idő-szakok, melyre a bíróságok léte-sítését várták, de tudja a jó Isten, még melyik év januárja, vagy május hónapja hozza meg azo-ka-t nekünk. Ez az év már, azt hisszük, bajosan, mert hallgat felőlök minden. Ma kinek volna figyelme Bacsra midőn az ország ezer éves létezését ünnepe-li, s minden figyelem a nagy nemzeti ünnepre, a milleniumi kiállításra irányul. Pedig be jó lett volna ha ez a nagy ünnep minket bacsia-ka-t is örömtől sugárzó arczezal ta-lált volna, midőn azt mondhat-nók: boldogok vagyunk, mert elértük valahára célunkat.

No, a mint látjuk a nagy csendességből, ez évben is lekell már mondanunk a bíróságokról, de egy év nem a világ, legyünk nyugodtan, majd eljön a mi időnk

is, midőn jobban remélhetünk valamit. Csak hogy akkor résen álljunk! vagyis őszintén szólva: keressünk olyan embert a ki ben-nünket szeret, a ki a mi érdeke-inket előmozdítja, a ki nekünk szó-szólonk lesz mérvadó helye-ken, s a kinek a szavát megis hallgatják.

Csak hogy addig se marad-junk tétlenek, rendezzük viszonyainkat, sok van még, a mi re-ánk vár. Tegyük élénkebbé heti-vásárainkat, teremtsünk nagy gabna-piaczot, hogy egy nagy vidék ide gravitáljon. Vonjuk ide Slavonia egy részit is az által, hogy mérvadó helyen eszközöl-jük ki a drága hidvámok leszá-lítását, s ha majd hosszú kocsis-orok vonulnak be naponta Bacs-ra megrakva gabnával, azok bi-zonyára forgalmat csinálnak ná-lunk, mi jótékonyan fog hatni városunkra.

Javítsuk utainkat, hogy kön-nyebb legyen közlekedésünk a szomszédos falvakkal s ne vona-kodjunk áldozni oly dolgokra, mely közérdekű s mely előbb utóbb meghozza gyümölcseit.

Bacs és Bacs telep között pedig szünjék meg az ellenlábo-skodás, hisz mindegyik elenyésző kicsi egymásnékül, s mindegyik-be beütött a szegénység.

Küzdjünk együtt vállvetve olyanokért, mi maradandóan hasz-

nunkra vál, mert bizony hid-épi-tések, meg vasutépítések ninese-nek mindig Bacsra, azt a kor-szakot hiába sóvárogjuk, örökké nem tarthatott.

Tehát egyesülve küzdjünk egy szebb jövőért, mely igazán hasznunkra vál, s kövessünk el mindent, mert ha mi magunkkal nem törődünk, velünk bizony nem törődik senki!

Csarnok.

Farsangi vásár.

Bakfis álom: büszke csarnok,
Tele fényvel — jaj be szép!
Benne, mint a méhe kasban
Zsong a tarka — barka nép.
Sima padlón úri dámák
Kényeskedve lejtének;
Áll a vásár — bár nem mondják:
„Tessék kérem, vegyenek!”

Zenezóra, mint a szellő
Sohajára a virág,
Villi képek ingadoznak,
Rózsaszínű a világ . . .
Szép leányok, mint az angyal,
És nem elérhetlenek . . .
Jó az Isten, ez a mottó:
„Tessék, kérem, vegyenek!”

Mennyi selyem, mennyi bársony,
Mennyi fényes diadém;
Mennyi virág, mennyi illat
Jégesapos tél közepén! —
. . . Asszonyosságok üldögelnek,
Csak a nyelvük jár, pereg;
Egy sem mondja (bár szeretné):

TÁRCZA.

BATHÓ JUDIT.

irta
Szántó Antalné

Lassan szállongtak ki a jámbor hívők a templomból, hova őket a kis réztorony harangjának messze-csendü-lő hangja hívta volt ájtatos esti imára. Az utza már elesenedült. Szétfoszlott a leáldozó nap utolsó rózsás fénye is a nyuga-ti égboltról; itt—ott már föltüneztek az éj ezüsthényű szövétnekei.

Özvegy Bathó Lőrinczné nagyasszony egyedül maradt a kis plüss térdeplőn. Az oltár elé borulva, kezében szorongatva igazgyöngy olvasóját már hosszú egymás-utánban morzsolt le ájtatos szívvél, hal-kan rebegő ajkakkal a lélekemelő „Ave-Máriát, de mindannyiszor úgy érezte, hogy nem imádkozott eleget . . . Nem magáért, de azért a felejthetetlen elköl-tözöttért kinek halála óta — immár — har-minczszor fordult meg a föld a nap körül.

Amint bevégezte újból kezdte, mig-

nem megszállta lelkét az ima malasztja és átjárta lényét a hitből fakadó békés nyugalom.

Az alkony már homályos fátyolt borít a templom szűk hajójára apró padso-raira, kopott szent képeire és gyászt von az oltár előtt görnyedő, áhítatos alak köré.

Lassan, fáradtan emelkedik föl haj-lott helyzetéből . . . Mély redőkbe gyűrt pergament arczában van valami az aeszkéták kemény vonásából, de amint ott lebeg rajta az átszellemültség, a hitből merithető fen-séges nyugalom megkapó, magasztos ki-fejezése. az arcz tisztelettel vegyült mély szájalmat ébreszt, mert elaggott szemeknek félénk, borongó tekintete, mégis örökké pa-naszlani látszik sorsának sötét trágikumát.

Maga elé merengve haladt vontatott léptekkel a falu néptelen utzáján lombos-fasor alatt a faluvégi udvarház felé. Amint a vadgesztenyék árnyába húzódott paplakhoz ért, a tisztelendő feléje tartva nyájasan köszönti, mint hosszú idők óta csaknem minden este, mikor a templom-ból hazatérőben utja a parokia előtt elviszi.

Megállott — mint rendesen — pár szó-

ra. A tisztelendő zavart arczal felelget, míg hirtelen erőt véve magán a nagyasz-sony karja után nyult s közlendők ürü-gye alatt a közeli lugasba vont. — Nagy-asszonyom levél jött a K . . . i zárdából, motyogja csaknem érthetetlenül.

— A k . . . i zárdából? lelkendez-ve nyult a levél után, miközben arczát egy édes mosoly sugára deríti föl.

— Nagyasszonyom tekintsen a ma-gasba! Ott van megírva a mi sorsunk onnét jön az ur böles belátása szerint életünk öröme bánata, de onnét ered a vigasz balzsama is . . . azért nyugodt megadással kell fogadnunk minl azt mit az Ur ránk mér, mert vétkezünk Ellene zugolódásunkkal. — Bathóné szívét balsej-telem szállta meg. Megriadt tekintete kérdőleg meredt az ur szolgájára.

— Nehéz bár az Isten keze, de bol-dogit a hit malasztja! . . . Nagyasszonyom bármily nehezemre esik is, hogy fájdal-mat kell okoznom . . . itt van megírva meghatott szavakban . . . Jolánka az Ur-nak szánt szűz ara élte tavaszán békésen elszenderült az Urban.

„Tessék, kérem, vegyen ki!”
 Asszonyságok üldögélnek,
 Mint a pók, oly komolyan . . .
 Ott egy néni, nyaka, karja
 Szinaranytal telve van.
 Hát a lánya?! Uram Jézus!
 Az csak a szép, a remek!
 Hunczut, a ki nem kap rajta:
 „Tessék, kérem, vegye meg!”
 Azt a sok bájt a kegyes sors
 Nem potyára adta hé!
 Jön is már a délezege ifju,
 Tán valami attaehe.
 Egyet mormol, egyet bókol
 Kaczkiasan a gyerek —
 Tánzol már a szép kisasszony,
 . . . „Tessék, tessék vegye meg!”
 All a vásár. Mindakettő
 Nyerni vél a másikán . . .
 Vallomásban, olvadásban
 Semmiképen nincs hiány,
 Szőke lányka, barna ifju
 Egy a másért lesz beteg,
 Néni ajka rángatodzik:
 „Tessék, tessék, vegye meg!”
 Kész a vásár. — Muzsikálnak,
 Ej, mi a kö, de hamar!
 „Holtomiglan — holtodiglan!”
 — Jóra várni ki akar?
 Kölesön vett frakk lakzi után
 Gazdájához haza megy;
 Kezd a mámi ébredezni . . .
 „Tessék, kérem, vegye meg!”
 Farsang után szomoruan
 Fajdogál a bőjtű szél;
 Haza került a menyecske,
 Vöm uram is külön él.
 Hát a háza udvarában
 Mit keres az a sereg?
 . . . Előszörre, — másodsorra —
 Senki többet? — Vegye meg!”

Tóth Béla.

H i r e k.

— **Egy orvos jubileuma.** Hosszu, becsületes nehéz munka után sohasem szokott elmaradni a legszebb jutalom, az — elismerés.
 Folyó évi január hó 4-ikén ritka szép ünnepélyes esemény történt Kaposváron.

Az agg urasszony fonnyadt esontos karja lehanyatlott; ajkai körül valami erős, görsös rángás vonaglott és végig szántott megtört alakján; lélegzete elszorult, gondolatának szálai hirtelen megakasztva összekuszálódtak . . . csak bámult tágranyilt szemekkel megbénult tagokkal mereven bele a sűrű homályba . . . A közelgő éj borongó gyásza összefolyt az ő lelkének örökös gyászával, csak hogy mig ott, a sötét úr fölé hajló mennybolton kigyultak a csillogó mécses ezrei, addig az ő élte sivár egén elhamvadt az utolsó kis fénypont is.

Nem jajong, nem gyül könny szemére; rég kiszikkadt a forrás és lelkének rugóit rég összezúzták a rajta átzajlott szenvedések, de annál hevesebben sajognak szívének föltépett sebjei.

. . . Meghalt, megtért anyjához, ki nek viruló életét, e gyermek születésekor esérébe vette az Ur ennek parányi, pislogó lételeért, újabb gyásznak fátyolát borítva a nagyanya szégyentől égő arczára . . . Rég elhalványult már e fölt, rég megbékélt már a kis Jolánka létével, oda

nevezetésén Dr Szigethy János Somogy megye közkórházi-igazgató orvosának 25 éves jubilumát ünnepelték Somogy megyei orvos kollegái, mely ünnepélyről következőkkel számol be tudósítónk.

Folyó hó 4-ikén délelőtt 10 órakor Dr Szaploneczay Manó Somogy megye tisztifőorvosa lakásán Somogy megyének majdnem összes járás és körorvosai, ugy nemkülönbben magán és katonai orvosok, számra mintegy 60—70-en jelentek meg. A collegák kölesönös bemutatása és megismerkedése után Dr Szaploneczay Manó egy díszes albumot hozott elő, a melyet Somogy megye orvosai tiszteletből készítették a jubilált — Dr Szigethy Jánosnak.

Dr Szaploneczay fölkérte az egybegyűlt collegákat, hogy az albumban ki-ki a számára kijelölt emléklapon saját név-aláírásával örökítsen emléket az ünnepeltnek.

Ennek megtörténte után Dr Szaploneczay Manó főorvos vezetése mellett az összes orvosok a megyei-közkórház helyiségébe Dr Szigethy János hivatalos szobájába vonultak, ahol őket az ünnepelt, magvar díszruhába öltözve igen szívélyesen fogadta. Itt Dr Szaploneczay Manó az összes orvosok nevében egy igen szép és megható beszédet tartott, a melyben kiemelte az ünnepelt férfinak azon nagy érdemeit, a melyeket mint közkórház-igazgató orvosa s azonkívül is a szenvedő emberiség érdekében tett, sok hasznos szolgálataival, továbbá mint ritka önzetlen és szívélyes collegát méltatott beszédében.

Ezek után átnyújtotta az albumot, melyet Dr Szigethy János, egyrészt Dr Szaploneczay Manó hozzá intézett beszéde, másrészt pedig oly nagyszámu tisztelői impozáns csoportjától áthatva, meleg, köszönő szavakkal vett át, megköszönvén az egybegyűlt orvos collegáknak, hogy őt oly szép számú megjelenésükkel megtisztelték.

Ezek után a három kórházi alorvos közül egyik az igazgatójukhoz szintén beszédet tartott, a melyben kiemelte azt is, hogy mily szerenésések voltak az ő vezetése mellett gazdag tapasztalatai által maguknak sok hasznosat elsajátítani, megköszöné továbbá hozzájuk mindenkor tanúsított jó indulatát kérve, hogy tartsa meg őket továbbra is azon jó akaratában. Most átnyújtották igazgatójuknak, mind-

az, az ő bánatos szívéhez, mint a vadrózsa — többe oltott ifju nemes ág.

. . . Meghalt, egyedül hagyva a nagyanyát gyászával, bánatával . . . A esőndes éjszakában hallani véli a fehér égbeszálló angyal könnyü szárnylibegését és mig a tisztelendő megindultan hebegi; hogy ő majd intézkedik, meghozatja a kis halottat anyja és nagyatyja mellé temeti a ekaládi sírboltba, — az aggnő kábán hallgatja, szeme bele-belekap a homályba, amint hallani véli, látni is akarja a lebegő angyal lenge alakját.

Beesteledett . . . Bathó Judit megmegecsukló térdrel bandukól a tiszteletes karjára támaszkodva hazafelé. A hosszu kopott udvarház esőndesen nyujtozik lombos hársak árnyas rejtekében az alaesonykó-kerítés mögött . . . Meg — megráz a szellő egy — egy galyat, egy — egy elkésett madár borzolja tollát a lombok közé rejtett fészek szélén, halkan elesiripelve esti imáját. A magasból esillagfény tör utat magának a fák ringó lombjain keresztül, ragyogó szentjános-bogár szállong az ünnepélyes esőndes homályban.

hármuknak egy aranykeretbe foglalt fényképét, mit az igazgató igen szívélyesen fogadott megköszönvén ezeknek is iránta tanúsított jó akaratukat, kérve, hogy abban továbbra is tartsák meg őt.

Ez ünnepélyes jelenetek után fényes bankett rendeztetett az ünnepelt tiszteletére a „korona” vendéglőben.

Az ünnepélyt még az az eset teszi érdekesebbé és kétszeresen ünnepiosebbé, hogy ugyanez nap esküdött örökhüség az igazgató kedves leányának Szigethy Irenének, Takács Lajos, a kaposvári mezőgazdaság s részvénytársaság intézője. A polgári házasságkötési funkciót ez alkalommal főispáni engedéllyel Maár Gyula alispán teljesítette.

— **Kirugta szemét a ló** Gergely Sándornak, ki Löwinger, baresi fuvarosnál van kocsis. Az illető kocsis ugyanis a francia gyárból jött hazafelé f. h. 8-án délelőtt, fával megterhelt kocsiával, mely elé 4 ló volt fogva. Midőn egy dombhoz értek, Gergely jobban nógatta lovait, miközben egész közel jutott a hátulsó lovakhoz, mely közül egyik az ütésre kirugott, s oly szerencsétlenül, hogy a rugás ép a közel levő Gergely jobb szemét találta, oly erővel, hogy a szerencsétlen ember szeme nyomban kifolyt, s a szem körül is mély, tántongó seb keletkezett.

A sulyosan sebesült kocsis Dr. Siklóssy Albert orvos ur vette gyógykezelés alá, ki is a mély sebet azonnal összevarrta.

— **A Babócsa és vidéke fiatal-sága** által rendezett Sylvester estély, mint babócsai tudásitónk írja, igen fényesen sikerült. A város intelligentiája teljes számban, ugyszintén vidékről is különösen férfiak, nagy számmal jelentek meg. A táncz, a legjobb hangulat mellett, reggeli 6 óráig tartott.

Éjfélkor Szánthó Péter ur, majd Palkovics Sándor ur bucsuztatták el az Ő evet s lelkes szavakkal üdvözölték a vendégkoszorut.

Jelen voltak az asszonyok közül: Szabady Ignátné, Skribanek Adolfné, Richter Benedekné és nővére, Skribanek Kálmánné, Palkovics Sándorné, Kutsera Albertné, Kiss Lajosné. Baumgartner Radóné urnők.

A természet megkapó esőndjében hovátovább suttogóvá vált a lelkész vigasztaló szava és már harmadszor sugta oda a nagyasszonynak a „nyugodalmos békés álmokat” óhajtó bucsu-üdvözlését, mig ez némán bölintott egyet fejével és botologva betért sötét hálólázába.

Nincs! nincs! búgott át lelkén alig elesült vihar fölzajló utóhangjaként . . . elhagyták mind kik drágák valának szívének . . . Ó, hol ér hát véget a bűnhődés? . . .

A fájdalom vaspánczélként szoritja össze szívet . . . Erőtlen roskadt nagy támlásszékebe . . . A szoba homályba eszolvadt a künn elterjedt sötétséggel. Sűrű tömör esőnd nehezedik nyomasztó teherrel az aggnő benuitideigeire és beékelődve a szögletekbe fölnyomul az ódon szoba padmalyáig . . . s lassan zugni kezd és zug a fülébe egy régi történetet . . . A lezárt pillák alatt megvilágosodik és a zaklatott lélekből zajongva törnek elő rég elmúlt napok fájó emlékei.—

(foly. követ.)

A leányok közül: Szabady Lenke, Humor Mariska, Skribanek Jolán, Kuesera Anuska, Konkoly Vilma, Richter Janka, Ferenczi Gizella, Thomka Juliska kisasszonyok.

— **A pálfalusi szegény** tanulók tanszerekkeli felszerelése czéljából f. évi január hó 18-án a „Szabó József” féle vendéglőben zártkörű táncvizsgát rendeztek. Belépti jegy egy személyre 50 kr. Családjegy 1 frt. Kezdeté esti 8 órakor.

— **A barsi ipartestület** 1896 február hó 1-én a „Korona” vendéglő helyiségeiben táncvizsgát rendez. Belépti: személyjegy 50 kr. családjegy 1 frt.

— **Hymen.** Králl Károly baresi tanító eljegyezte Bóza József pécsi vendéglős kedves leányát, Ilonkát. Gratulálunk!

— **Halálozások.** Katz Kálmánné, Katz Kálmán helybeli szabó felesége f. h. 8-án vérmérgezés következtében elhalálozott. A még fiatal, szerencsétlen asszony homlokán pár nappal azelőtt kis pattanás keletkezett, amit ő rozsdás túvel felszúrt, e miatt kapott vérmérgezést, mi halálát okozta.

Ez alkalommal fölemlítjük még városunk egyik orvosa elbszélése után a következő szerencsétlen eseteket: Májkovácz pusztán történt, hogy egy Lovászi nevű disznópasztort a szél ütötte meg. Az illető az orvosi segédkezés alkalmával azt az utasítást kapta, hogy szeszes italoktól tartóztassa magát. Azonban ezt az öreá nézve csak theoretikus értékű utasítást semiképen sem akarta komolyan figyelembe venni, amennyiben néhány napi javulását azzal ünnepelte meg, hogy a környezet állítása szerint fél liter pálinkát egyhajtásra kiivott. Ezen nála megszokott bravourja után még csak egy szélhűdést kapott, de oly alaposan, hogy többé az életben bravourra alkalma nem nyílik.

Hasonlókép járt az öreg Danóczy is a ki daczára az orvosi tilalomnak, a Noe apánk nedűjéről lemondani nem tudott, elve volt inkább még egyszer felhajtani és „Isten áld meg” et mondani, mintsem az életet ily szárazan elviselni; konzekvens ember lévén, ő ezen elvét a legalaposabban meg is valósította. Másodnap mulva ő is elköltözött oda.

— **A zóna drágítása.** A magyar kir. államvasutak igazgatóságánál immár elkészült az új vasuti személydijszabás és — mint értesülünk — már meg is nyerte a kereskedelmi miniszter jóváhagyását. Az új dijszabás, mely egy pár nap mulva nyilvánosságra is kerül, a harmadik osztályt teljesen érintetlenül hagyja, ellenben a második és első kocsiosztálynál körülbelül 25 százalék lesz a díj fölemelése. Így pl. most első osztályon a 14-ik zónán 8 frtba, gyorsvonat használatánál 9 frt. 60 krba kerül az utazás. Az új dijszabás szerint ez utazásnak ára személyvonatnál 10 frt, gyorsvonatnál 12 frt lesz. Az árfölemelés tehát tetemes. Mindenesetre igen jó azonban, hogy a tariforonnál tekintettel voltak a harmadik osztályú utasokra az által, hogy ezek díját nem drágították. Súlyosabb lesz azonban az új dijszabásnak az az intézkedése, mely meszorítja a szomszédos forgalmat, a mely igaz, hogy minden előnye mellet, nagy hátránnyal volt az államvasutak penzügyeire nézve. — Az árudijszabás új szabályozásával, mely szintén tetemes drágítással fog jární. meg nem készültek el, de igen serényen dolgoznak

rajta, úgy hogy nemsokára az is nyilvánosságra fog kerülni. B. H.

— **A történeti fővonulás.** A Vágó-féle ezredéves történeti fölvonulás országos bizottsága már megalakult s Andrassy Tivadar grófot egyhangulag elnökül s Dobosffy Ferencet titkárául választotta. A bizottság elfogadta a Vágó Pál festőművész tervét, valamint a titkár által előterjesztett költségvetést s egy pénzügyi, egy művészi, egy társadalmi, egy adminisztrációs s egy történelmi szakbizottságot küldött ki, melyek működésükről időnkint jelentést fognak tenni az országosbizottságnak.

— **Zsidó közalap.** Az ország zsidó hitközségeinek előjárói január 5-én tartott ülésükben el fogadták azt az indítványt, hogy a zsidó recepeió emlékére alapítvány létesíttessék, a melynek kamataiból szegény hitközségeket támogatnak, közjótékonyági és közművelődési intézményeket létesítenek és felekezeti különbség nélkül mozdítják elő az ország kulturális közjótékonyági érdekeit. Ma négy kerületi elnök nyitotta meg az adakozások sorát s már 30.000 forintot gyűjtöttek. Adott pedig Schreiber Ignác kir. tanácsos 10.000 forintot, gelsei Gutmann Vilmos kir. tanácsos 10.000 forintot, Seweiger Márton kir. tanácsos 5000 frtot és Sternthal Salamon 5000 forintot.

— **Időjárás.** Az idő pár nap óta megváltozott alaposan, kemény hideg állott be, erős szélfúvásokkal, pedig a cigány szerint csak tél a tél s igaza is van, mert az ellen védekezni bajos, behatol a meleg bunda alá, a szegény ember házikójába, a cigány sátorába s még csak azt sem kérdi, hogy szabad-e?

Ugy látszik, még most kezdődik a tél.

— **A gimnázisták megrostálása.** Wlassies Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter a gimnáziumi tanulók osztályozása ügyében rendeletet bocsátott ki, melyben azt óhajtja, hogy a felsőbb osztályokba csak olyanokat bocsássanak, a kik a tudományos pályára valók; a többiek még idejében máspályára mehetnek. A tanulók képességének megítélésére, a miniszter szerint legalkalmasabb a harmadik és negyedik osztály.

— **Az első nő bölcsész.** Glucklich Vilma, a fiu és leányképző tanítónője lesz az a szerencsés, a ki az első doktori oklevelet fogja el nyerni. Kérvénye már az egyetemi tanácshoz érkezett. Közép iskolai tanári pályára készül.

Közgazdaság.

— **A malmok és Darányi rendeleto.** Kereskedői és malom körökből kapjuk a következő értesítést, mely az illető körök fölfogását és álláspontját tükrözi vissza ebben a kérdésben:

Az őrlési forgalom szabályozása ügyében megjelent miniszteri rendelet óriási csapást mér a magyar malomiparra, a magyar mezőgazdaságra is, mely utolsó konzekvenciáiban országos kalamitássá fejlődhetik. Első következménye e rendeletnek az lesz, hogy a magyar malmok külföldön többé nem versenyezhetnek, kénytelenek lesznek a liszteladást a belföldön forcírozni, a mi okvetetlen áresökkenéssel jár. Nem konkurálhatnak pedig külföldön, mert a drágább magyar búzát nem keverhetik többé az olcsóbb román

buzával, minthogy képtelenség, hogy 100 mm. buza után 100 mm. lisztet exportáljanak, az őrlésnél legalább is 25 százalék esvén el korpára, porlásra s más hulladéokra. Ezen kívül pedig fél év alatt nem lehet lebonyolítani az üzletet és a készpénzben leteendő kaució kamat veszteséggel jár. És mivel a külföldre nem bírnak majd a malmok exportálni, legalább nem oly mértékben, mint eddig, kénytelenek lesznek az üzemet erősen megszorítani és sokkal kevesebb gabonát őrlöni.

A forszírozott belföldi eladás következtében beálló áresökkenés első sorban a kisebb vidéki malmokat fogja tönkre tenni, a melyek a nagy malmok ily versenyével szemben nem állhatnak meg. Másoldalról azonban, mivel a malmok kevesebb gabonát fognak őrlöni és őrleményeik ára is olcsóbb lesz, ez okvetlenül visszahatást gyakorol a gabona árára is és a gazda ezentul kevesebbet kap a búzájáért. Az új rendelet tehát utolsó konzekvenciájában a magyar mezőgazdaságot fogja sújtani, melynek érdeke állítólag megkövetelte az őrlési forgalom megszorítását. És ha a malmok nem őrlök meg a magyar búzát, hová fogják a fölösleget exportálni az orosz és a tengerentuli buza versenyé mellett?

A mi a vasuti szállítás olcsóbbá tételét a fiunei irányban illeti, az édes keveset nyom a latban. Mert ha a malmok megerőltetés mellett mégis fognak valamit exportálni, akkor ezt nem fogják a magyar államvasuton és Fiumén át tenni, hanem a Dunán, Galatzon át, mert ez uton 27 krért szállíthatnak, míg a vasuti olcsó tarifa 55 kr. A tengeri szállítás Galatzból pedig épp oly olcsó, mint Fiuméből. A magyar államvasutnak tehát ez által nagy vesztesége lesz és a fiunei kikötő, valamint a magyar tengeri hajózás is erősen meg fogja érezni.

Haszna a dolgokból első sorban a trieszti malmoknak lesz, a melyek az olcsó délorosz búzát olcsó szállítással kapják és olcsón szállíthatják külföldre a lisztet. Ez a nagy nyereségük annál bizonyosabb, mert nekik nem lévén szükségük semmiféle vasuti szállításra félév alatt könnyen lebonyolíthatják az üzletet, mint-hogy a trieszti malom könnyen tarthatja raktárát Odesszában, a honnan hajóval akkor és annyit hozat, a mennyire épp szüksége van, a mint budapesti malom természetesen nem tehet meg.

Még egy nagy következménye lehet a dolognak és ez az, hogy miként Déloroszországban. Romániában is megkezdik majd a malomipart, hogy a megbénított magyar konkurenciával fölvegyék a harcot a külföldön. B. H.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. urnőnek Barestelep: A levél vételekor már szedve is volt a kézirat, mert elolvasása után minden további commentár nélkül tuduk, hogy egy kedves írói lélekkel van dolgunk, kit örömmel üdvözlünk munkatársaink között.

Vargha Mihály urnak, Babócsa: Igen köszönjük, mint látni tetszett, még idejében megkaptuk. Üdvözlöt.

B. J. Babócsa: Látod ezt előbb is megtehetted volna, titeket mindig nógatni kell.

N. Gy. Kaposvár: Rosz versét, még ha előfizetőnk akar lenni, sem közöljük. Különbén a „ezalagány bájdanája” megfagyna most, mielőtt ki jönne a madár ajkán.

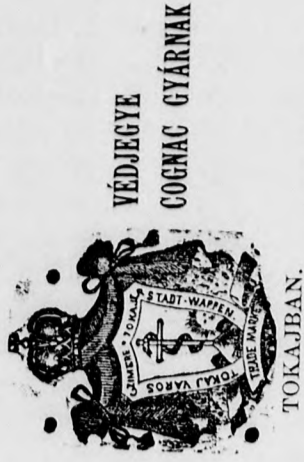
D. B. Budapest: Gratulálunk nektek! kívánóságok teljesítve lesz.

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon ólések, de ép oly rosszak és így még a legkisebb öszszegét sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és esakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL** mincsenek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

VÉDJEJE
COGNAC GYÁRNAK

TOKAJI COGNAC
TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL

az

ELSO TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és esemege kereskedésben, gyogytárak és jobb kávéház és éttermekben.

4-6

Ózv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

